

Ladislav Kubíček

Vykoupení – stálá akce

Prožívám vykoupení? Vím si s ním rady? Vyznavači některých východních náboženství o ně nestojí. Bohužel, mnohdy o ně nestojí ani křesťané. Je nutno si uvědomit podstatný rozdíl mezi Starým a Novým zákonem. Svoboda dětí Božích je až novozákonním prvkem! Ve Starém zákoně převažoval prvek přerušených diplomatických styků člověka s Bohem. Člověk žil v otroctví předpisů, ve strachu z Boha. Vykoupení není statická událost stará 2000 let, ale stálá akce. Můžeme ji odmítnout, nebo se k ní plně přihlásit. „Vykoupení dovršuje stvoření,“ říká sv. Augustin. Člověk se hříchem vrací do nicoty, do světa bez Boha a Bůh ho vykoupením vrací zpět do ráje, kam ho původně postavil. Vykoupení je trvalý proud Božího milosrdenství. Nesmíme to chápat dogmaticky, je nutno to denně prožívat. Na kříži naše vykoupení vrcholí - nezačíná na něm ani nekončí. Vrcholí. Akce vykoupení pokračuje dál a musí být na nás vidět.

Tajemství bolesti

„Jen život z víry upřímně přijatý a plně prožívaný dovede ozářit kořeny tajemství bolesti, a dokonce ji změnit v radost a učinit z ní jednu z pák, které drží a pozvedají svět,“ řekl Jan Pavel II. při návštěvě jedné nemocnice. Chtějí-li marxisté odstranit ze světa každou bolest, chtějí odstranit tuto páku, tento nevyčerpatelný zdroj duchovního obohacení pro všechny. Ať je nám to jasné až do morku kostí. Abychom nesehali, až nám Pán tu páku nabídne, a byli ochotni pomáhat i těm, kteří tohle neznají. Ať necukneme a neprosíme stejně jako nevěřící nebo matrikovi věřící: „Maria pomoz, ať nemusím trpět.“ Kristus ty, kteří jdou v jeho šlépějích cestou utrpení, nazývá blahoslavenými. Jistě: cítíme, jak jsme slabí, jak je zde nutná Boží milost. Nezbyvá než požádat Ducha svatého už předem, aby nám vlil sílu do žil. Jen tak budeme schopni bolest přesvědčivě prožívat a obohatit království Boží.

Posvěcující prvky

Všude kolem sebe můžeme vidět, jak hluboko člověk klesne, stane-li se pouhou „výrobní silou“. My se nemůžeme vmlouvat, že nic nevíme o posvátnosti života, o posvěcujících prvcích. Každý z nás je originálem, uměleckým dílem Božím, jehož úkolem je posvěcovat své okolí. Jaké jsou ty posvěcující prvky? Jedním z nich je sebe- zápor, který vede k formování charakteru. Ne tedy sebezápory pro zlepšení postavy, zdravotního stavu, ale kvůli hodnotám Božím - „kdo chce jít za mnou, zapřij se...“ Dalším takovým prvkem je utrpení. Bojiště zkrvavená krví i popraviště, kde zemřeli mučedníci, jsou nazývána „svatým polem“ a „místem

posvátným“. Tím spíše utrpení Kristovo. Spojíme-li naše utrpení s utrpením Kristovým, je to jistě posvěcující. Také opravdové umění nás vždycky povede ke kráse, k dobru. Nikdy k materialismu a k ziskuchtivosti. Vedeme-li své okolí k umění, zároveň ho posvěcujeme.

(z knihy Na minutu s L. Kubíčkem – Zapalují?)

Richard Rohr

Vlož mi do srdce pravé otázky

Než otevřeš evangelium, pokaždé se ptej, na kterou otázku chce Ježíš právě odpovědět. A potom pros: „Pane, vlož mi ty otázky do srdce! Dej, ať si kladu správné otázky.“

Ježíš dává svou odpověď lidem, kteří si kladou správné otázky. Když evangelium přestává dávat světu odpovědi, může to být právě tím, že si svět neklade správné otázky. Tak se svět třeba ptá: „Co dělat, abych do čtyřiceti nadělal tolik a tolik set tisíc dolarů?“ U nás jsou tím lidé přímo posedlí. Ježíš nám ale říká, že je to falešná otázka. Říká nám, že je to naprostá lež a že to všechno je pomíjivé.

Dokud neproniknete hlouběji do Ježíšova způsobu kladení otázek, vždycky se budete dotazovat špatným směrem. A bude to tím horší, že se to bude tvářit zbožně.

(meditace pro všední den po slavnosti Zjevení Páně)

Tři králové chodí online

Vzhledem k aktuální epidemiologické situaci a opatřením PES 5 zatím tři králové nemohou vyrazit na koledu do ulic. Tříkrálovou sbírku však můžete podpořit **od 1. do 24. ledna** návštěvou online koledy na tříkrálovém webu a **darem do online kasičky**, nebo přispět do pokladničky v charitních centrech, v kostelech, na úřadech a v obchodech ve vašem regionu. Pomůžete i darem na účet Tříkrálové sbírky či dárcovskou SMS. V našem **kostele v Lovosicích lze dát dar před mší svatou a během ní do tradiční kulaté kasičky.**

Jak můžete přispět?

1. Návštěvou on-line koledy na www.trikralovasbirka.cz

Až vám koledníci zazpívají on-line, přehrajte si požehnání od Mons. Suchára z Neratova, vyberte si dárek a podpořte, prosím, Charitu, která pomáhá ve vašem regionu (stačí vyplnit název města, obce nebo PSČ).

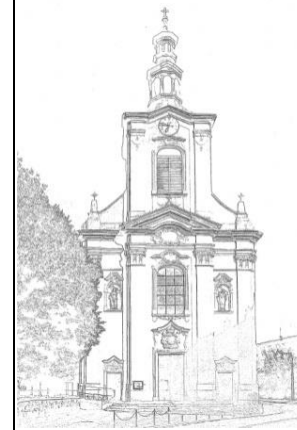
2. Převodem na sbírkový účet 66008822/0800, VS 777

3. Dárcovskou SMS na číslo 87 777

Pošlete jednorázovou nebo trvalou DMS ve tvaru
DMS KOLEDA 30 nebo DMS TRV KOLEDA 30
DMS KOLEDA 60 nebo DMS TRV KOLEDA 60
DMS KOLEDA 90 nebo DMS TRV KOLEDA 90

Václav č. 2 (2021)

10. 1. 2021

Týdeník

římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2
410 02 Lovosice
web: farnostlovosice.cz

Svátek Křtu Páně

BOHOSLUŽBY BĚHEM TÝDNE

LOVOSICE

Kostel sv. Václava

Ne 9:30

Út, St, Čt 8:00

Pá 16:30

Modlitební skupina

Pá 15:30

SULEJOVICE

Kostel Nejsvětější Trojice

3. neděle v měsíci, v 8:00

DD Milešov

V době karantény nebude.

- V období **11. - 22. 1. 2021** může být v kostele využito 10% kapacity míst k sezení (dle nařízení).
- Od **11. 1. 2021** začíná liturgické mezidobí, **bohoslužby dle běžného rozpisu (viz výše).**
- **Tři králové** nemohou vyrazit na koledu do ulic. Sbírkou můžete podpořit **od 1. do 24. ledna**, v kostele v Lovosicích. Dar lze dát do tradiční kulaté kasičky, **v pátek a v neděli před mší svatou a během ní** nebo přinést **na faru**. Další formy příspěvku viz článek.
- Tradiční **poutní mše svatá ve Filipově 13.1.2021** ve 4 hodiny se konat nebude. Bazilika bude celou noc uzavřena, otevře se 13.1. v 7 hod.
- Svatý otec František ustanovil, od 8.12.2020 do 8.12.2021 zvláštní Rok sv. Josefa. Při této příležitosti budou, za splnění podmínek, udělovány plnomocné odpustky. Text apoštolské penitenciáře je zveřejněný na webu farnosti Všechny svatých Litoměřice.
- Příští neděli, tj. **17. 1. 2021** je mše sv. i v Sulejovicích v 8:00.

Kardinál Tomáš Špidlík Křest Páně

Křest'an si je vědom své důstojnosti Božího dítěte

„Jste pokřtěn?“ ptali se jednoho mladíka. „Babička říká, že ano, že mě ona zanesla do kostela. Já se ovšem na to nemohu pamatovat.“ Je ten rozhovor příznakem doby? Jestliže ano, pak je to velmi smutné. Jak ještě můžeme mluvit o křesťanské Evropě! Já sám jsem zažil něco podobného. Skupina turistů z Čech mně požádala ve Florencii, abych je provedl obrazárnou Pitti. Je tam vystaveno tuze mnoho slavných mistrů, obyčejný turista ztratí v tom množství orientaci. Protože florentská muzea dost dobře znám, souhlasil jsem s tím, že skupinu krajanů provedu. Měli opravdový zájem. Ale slyšel jsem také dotazy, které jsem rozhodně nečekal. Většina klasických obrazů je ovšem náboženského rázu. Tu pak se nesmí mnoho předpokládat. Je tu např. častý motiv Krista na trůně spolu s Pannou Marií a sv. Janem Křtitelem. Otázka zájemců zněla: „Proč je tu on tak často zobrazen a kdo to vlastně byl?“

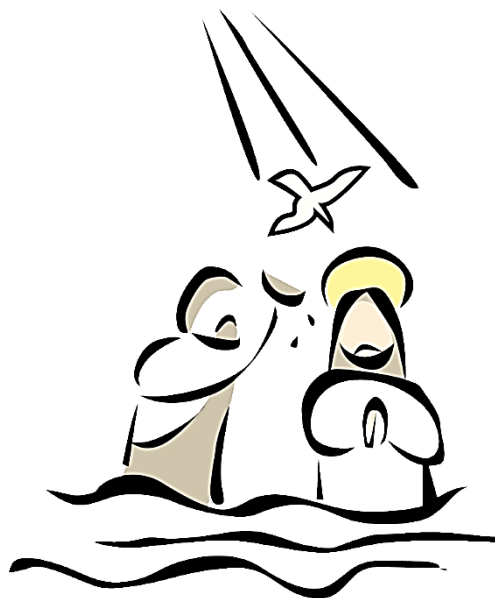
Svatý Jan Křtitel se nazývá Předchůdce. Je to překlad z řeckého Prodroneos. To znamená někdo, kdo jde na cestě vpředu, ostatní pak za ním následují. Ve vojsku, u skautů, v horách to bývá ten, kde je vedoucí, kdo zná cestu lépe než ostatní. Ale v přírodě se vyskytuje i něco opačného. Ranní červánky předcházejí východ slunce, ale nejsou hlavní světlo, jsou „předzvěst“ slunečního jasu, jeho první náznak. Podobně můžeme vysvětlit rozdíl mezi vedením světským a duchovním. Zakladatel spolku je ten hlavní, který mu dal ideu a vznik. Učitel ví všechno lépe než ti, co se u něho učí. I církve vede a učí lidi, tvoří spolky a organizace. Ale musí si být stále vědoma, že nakonec lidi vede až ten, kdo přijde po jejich slovech a po jejím vedení, tj. Duch Svatý. Velcí duchovní vůdci v dějinách křesťanství si byli vždycky vědomi, že učili ty, kteří k nim přicházeli, jenom první kroky, ostatní dokončuje Boží milost.

Této provizorní funkce vzhledem ke Kristu si byl vědom sv. Jan Křtitel. Věděl, že Mesiáš přijde až po něm: „Nejsem hoden, abych se sehnul a rozvázal mu řemínek u opánek.“ Semité mluvili konkrétně: zout někomu opánky, umýt někomu nohy (srv. Jan 13,14) je známkou pokory. Vyjadřuje to i staré gesto kleknout na kolena. Člověk se tím dělá malým, aby uznal, že druhý je veliký. Velká pokora před lidmi je známkou slabosti nebo pokrytectví. Křesťan šije vědom své důstojnosti Božího dítěte a opravdu se pokořuje jenom před Bohem. Dávají za příklad jednu vychovatelku na dvoře francouzského krále. Malá princezna se na ni osopila: „Kdybyste si byla vědoma, že

jsem dcera vašeho krále, tak byste se mnou jednala uctivěji.“ Odpověď přišla pohotově: „I vy byste mluvila se mnou uctivěji, kdybyste si připomněla, že jsem dcera vašeho Boha.“ Můžeme se tedy pokořovat, umenšovat před lidmi? Opravdu, upřímně se to děje jenom tam, kde v nich vidíme poslání samého Boha. Taková pokora umenšením pozdvihuje vzhůru. Ale jak máme vidět v bližním Boha?

Při křtu se křesťan znovuzrozuje „z vody a z Ducha Svatého“ (Jan 3,5). Oba prvky patří k sobě, nemohou se oddělovat. V tom je síla svátostí. Omývání je symbol, obraz snahy očistit duši. Ale voda sama by nepronikla do srdce, kdyby se s ní nespojila moc Boží milosti, která nás omyje vnitřně. Sv. Jan křtil, tj. symbolicky omýval lidi, kteří uznávali, že se potřebují očistit. To vyznání hříšnosti a snaha stát se lepším je už sama o sobě velká věc. Ale nemůže to stačit k tomu, abychom byli čistí před Bohem. Když Kristus poslal učedníky do celého světa, aby křtili (Mt 28,19), slíbil jim, že bude s nimi a že jim pošle Ducha Svatého. Ten pak dá jejich křtu zvláštní moc, svátostnou sílu. Podobně tomu je i u ostatních svátostí a v jistém smyslu při všem našem jednání. Přísloví říká: Lékař léčí, ale Bůh uzdravuje. Obrazně řečeno všechno, co děláme, je léčení. Chceme se udržet při životě, zlepšit svou situaci, ve zdraví se dočkat dlouhého věku. Léčíme se, ale uzdraví nás jenom Boží pomoc, jenom když Bůh pomůže tomu, kdo se přičinil.

(nedělní zamyšlení kardinála T. Špidlíka pro Svátek Křtu Páně; Vatikánské promluvy pro rok 2008/2009)

Myšlenky na měsíc leden (část 2) Pat Collins: O Božím vedení

1. Odvrátí-li se lidé od hříchu, zakoušejí vnitřní pokoj, který je uschopňuje slyšet Boží hlas promlouvající k jejich srdci.
 2. Bůh Otec nás přitahuje k osobě a vůli Ježíše skrze touhu, kterou v lidském duchu působí Duch Svatý.
 3. Abychom mohli být naplněni dobrem, musíme se vyprázdnit od zla.
 4. Přestože mnoho lidí v Boha věří, často nemají jasno v tom, po čem od Boha touží. Ptejme se: Po jaké milosti od Boha teď nejvíce toužím?“
 5. Četba Písma svatého má být provázena modlitbou, aby se stala rozhovorem mezi Bohem a člověkem.
 6. Kdykoliv k nám Bůh mluví skrze Písmo, jeho slovo vyžaduje, abychom na ně odpověděli modlitbou nebo skutky ve víře.
 7. Existuje pět zásad, které by měl opravdový křesťan zachovávat: pravidelně číst Boží slovo, naslouchat Božímu slovu, rozjímat Boží slovo, věřit Božímu slovu a jednat podle tohoto slova.
 8. Svědomí je tak trochu jako duchovní GPS. Těm, kdo jsou naladěni na jeho hlas, může nabídnout vedení na cestu k Bohu.
 9. O tři věci se modlím – abych tě viděl lépe, Bože, abych tě miloval více a abych tě následoval den za dnem.
 10. Jako křesťané bychom se měli svěřit ve všem vnitřnímu vedení Ducha Svatého – dovolit mu, aby se stal naším duchovním vůdcem.
 11. Jestliže Duch Svatý někoho pobízí, aby něco udělal, a člověk poslechne, bude to přinášet ovoce.
 12. Těm, kteří se usilovně očišťují od svých hříchů a postupují ve službě Bohu, je dodávána odvaha a síla, vnuknutí a pokoj. To působí Bůh, aby duše mohla pokračovat v konání dobra.
 13. Věř, že jsem skutečně přítomný v proměněném chlebu a víně. Srdcem Eucharistie je moje srdce tlukoucí láskou. Tato láska proudí ode mě k vám, když mě přijímáte. Přijímejte tedy s vírou a úctou.
 14. Snažme se snést Boží napomenutí, ať už nám je sděluje jakýmkoli způsobem.
 15. Bůh je ve svém milosrdenství k tvorstvu nepřekonatelný.
 16. Jestliže věřící, kteří poznali milosrdnou Boží lásku ve svém vlastním životě, nebudou soudit ty, kdo jim ublížili, ani Bůh je neodsoudí.
- (P. Collins: O Božím vedení, Kartuziánské nakladatelství Brno 2018)*